

wtorek, 17.10.2023

MŁODZIEŻ W PARAFII – OFERTA POZA SZKOLNĄ KATECHEZĄ

Młodzież jest przyszłością świata i nadzieją Kościoła. Zauważył to św. Jan Paweł II na początku pontyfikatu i podejmował konkretne działania na rzecz ludzi młodych. To papieskie spostrzeżenie nic nie straciło ze swej aktualności.

ROZEZNANIE I DZIAŁANIE

Współcześnie nie jest już wielkim odkryciem stwierdzenie, że formacja dzieci i młodzieży musi być priorytetem w działalności ewangelizacyjnej Kościoła. To już wiemy i coraz bardziej jesteśmy tego świadomi. Obecnie trzeba szukać sposobów, aby stworzyć bezpieczną przestrzeń i atmosferę, gdzie młodzi ludzie będą rozwijać swoją wiarę i uczestniczyć we wspólnocie Kościoła. Zwłaszcza, że coraz częściej tracimy uczniów na lekcjach religii, spada frekwencja młodzieży w praktykach religijnych, a przyjęcie sakramentu bierzmowania kończy formację duchową. W tym zakresie bardzo ważną misję ma do spełnienia każda parafia, która poza szkolną katechezą, powinna posiadać konkretną ofertę skierowaną do dzieci i młodzieży.

W naszym lokalnym Kościele rozpoczęliśmy bezpośrednie przygotowania do synodu diecezjalnego. W ostatnim liście pasterskim Ks. Abp Józef Kupny wskazał na kilka zadań synodu. Wśród nich jest „próba „prorockiego” zarysowania wizji życia Kościoła, aby wyprzedzać nadchodzące wydarzenia, a nie tylko działać w reakcji na już obecne problemy”. Zatem trzeba bardzo mocno rozeznąć, w jakim kierunku podążać, aby rozwijać życie duchowe u tych, z którymi wiążemy tak wielkie nadzieje na przyszłość.

WSPÓLNOTA MINISTRANCKA W PARAFII

Jedną z tradycyjnych i podstawowych wspólnot w każdej parafii, a zarazem konkretną propozycją dla dzieci i młodzieży jest Liturgiczna Służba Ołtarza. Dziś jednak i w takiej grupie należy rozeznąć drogę, którą trzeba podążać. Zwłaszcza, że w większości parafii zaczyna brakować ministrantów i lektorów. Ma to też swoje przełożenie na powołania do służby kapłańskiej i zakonnej. Przecież bardzo często młodzież z tych wspólnot wstępuje do seminarium.

Trzeba zaznaczyć, że szukając sposobów na dzisiejszą formację ministrantów nie musimy odrzucać wszystkiego, co dawne. Warto sięgać do dobrych i sprawdzonych metod, które przez szereg lat pozytywnie wpływały na proces wychowania chrześcijańskiego młodzieży. W tej dziedzinie Kościół ma wiele osiągnięć.

BYĆ Z MŁODYMI

Osobiście jestem przekonany, że taką sprawdzoną metodą jest system wychowawczy św. Jana Bosko (system prewencyjny), który polega na podejmowaniu wszelkich możliwych działań, aby uchronić wychowanka od zła. Kluczem do zrozumienia tego systemu jest asystencja, czyli stała obecność wychowawcy (duszpasterza) wśród wychowanków, słuchanie i podejmowanie starań, aby ich zrozumieć. Nie będziemy mieli ministrantów w parafiach, jeśli nie będzie otwartych i zaangażowanych duszpasterzy oraz animatorów. Trzeba z młodymi po prostu być. Idąc za myślą Papieża Franciszka trzeba „pachnieć owcami”.

Korzystając z elementów pedagogiki św. Jana Bosko i posługując przez czternaście lat wśród młodzieży ministranckiej udało się wypracować trzy zasadnicze fundamenty ich formacji: modlitwa (liturgia), wspólnota i radość (zabawa, integracja).

MODLITWA

Co jest głównym celem formacji w LSO? Na pewno nie jest to wyuczenie wykonywania różnych funkcji liturgicznych. Podstawą formacji ministranckiej jest prowadzenie do osobistej i zażyłej więzi z Chrystusem, która szczególnie wyraża się poprzez udział w liturgii. Jednak, aby udział w liturgii był owocny konieczne jest, aby ministranci poznali osobę Jezusa Chrystusa. Krótko mówiąc, muszą wiedzieć Komu służą. Tutaj trzeba szukać różnych metod. W parafii, w której posługuję korzystamy z kursu ewangelizacyjnego Alpha dla młodych, który pozwala zgłębić podstawowe prawdy wiary chrześcijańskiej.

Ważnym elementem na tym etapie formacji jest również wspólna modlitwa, dni skupienia, adoracja Najświętszego Sakramentu z modlitwą uwielbienia oraz dzielenie się w kręgu rozważanym Słowem Bożym (np. niedzielną Ewangelią).

WSPÓLNOTA

Trzeba mieć dla ministrantów konkretną propozycję poza służbą przy ołtarzu. Co robić po wypełnieniu dyżuru? Tutaj dotykamy kwestii tworzenia wspólnoty opartej na braterskich relacjach.

Wspólnota, w której panuje przyjazna atmosfera jest źródłem wsparcia duchowego i psychicznego dla młodego człowieka, który poszukuje tożsamości i wartości, na których mógłby oprzeć swoje życie. Taka grupa stwarza też okazję do nawiązywania przyjaźni i budowania trwałych więzi.

Wielką wartością grupy ministranckiej jest możliwość poznawania osób o podobnych przekonaniach i wartościach. Bardzo ważne jest, aby pokazywać swoim ministrantom inne wspólnoty ministranckie np. w ramach dekanalnych dni skupienia. To sprawia, że młody człowiek czuje, że nie jest sam i przynależy do większej, silnej społeczności. Współpraca między parafiami umacnia młodzież w służbie przy ołtarzu.

Również bardzo ważne są wspólnotowe działania i aktywności, które przyczyniają się do rozwoju umiejętności przywódczych i organizacyjnych u wychowanków. Takie umiejętności na pewno będą przydatne w codziennym, dorosłym życiu.

Oprócz stworzenia przyjaznej atmosfery, trzeba też stworzyć konkretne miejsce do spotkań wspólnoty. Warto zatem zainwestować fundusze w celu stworzenia odpowiedniej sali ministranckiej, która wyglądem nie będzie przypominała sali lekcyjnej. Miejsce, w którym młodzież będzie czuła się dobrze i bezpiecznie. Przestrzeń, która będzie służyła formacji, integracji i zabawie.

Kiedy już zostanie stworzone takie miejsce warto zadbać, aby był stół (i też coś na tym stole). Spotkania przy stole, podczas wspólnego posiłku bardzo mocno wzmacniają więzi między członkami grupy. Najlepiej, aby posiłek ministranci przygotowywali razem z opiekunem (np. śniadania adwentowe, podwieczorek, tosty na wieczorne spotkanie).

RADOŚĆ (ZABAWA, INTEGRACJA)

Kolejnym bardzo ważnym elementem jest integracja wspólnoty poprzez sport (np. wyjścia na salę gimnastyczną, udział w turniejach), zabawę (np. wyjście na kręgle, paintball, park trampolin) i wspólne działania (np. przygotowywanie kartki świątecznej i sianek dla Parafian). Tutaj mamy wiele różnych możliwości, z których warto korzystać.

Natomiast trzeba dodać, że grupa ministrancka szczególnie integruje się podczas wspólnych wyjazdów. To czas na rozwój duchowy, budowanie więzi, uczenia się siebie poprzez wspólne przebywanie, a także poznawanie miejsc związanych z historią i kulturą.

Na te działania warto pozyskiwać fundusze i współpracować z osobami i instytucjami, które zajmują się pracą na rzecz młodzieży. Bardzo często działania parafii wpływają pozytywnie na lokalną społeczność. Potrzebna jest zatem współpraca z różnymi środowiskami.

WSPÓŁDZIAŁANIE Z RODZICAMI

Strategicznym elementem działań we wspólnocie ministranckiej jest współpraca i komunikacja opiekuna z rodzicami.

Przed wszystkim wspólnota musi działać transparentnie. Rodzice muszą wiedzieć jak funkcjonuje grupa, jakie ma cele i zadania oraz jak zapewnione jest bezpieczeństwo dzieci i młodzieży. Tej przejrzystości wspólnoty sprzyjają: spotkania z rodzicami, informowanie ich o podejmowanych działaniach poprzez stworzoną grupę na komunikatorze internetowym oraz publiczne relacjonowanie działań wspólnoty np. poprzez obecność w mediach społecznościowych. Poza tym obowiązkiem opiekuna jest przestrzeganie przepisów prawa kościelnego i państwowego (np. odnośnie wyjazdów wakacyjnych).

Ważne jest również zaangażowanie rodziców w życie wspólnoty. Rodzice ministrantów są częścią wspólnoty LSO. Bardzo ważne są w tym zakresie: wspólne wyjazdy, świętowanie wydarzeń wspólnotowych (np. święto Patrona), przygotowywanie imprez, a przede wszystkim wspólna modlitwa (np. raz w miesiącu uroczysta Eucharystia podczas dnia wspólnoty).

Służba ministrancka to konkretna propozycja parafii dla dzieci i młodzieży poza szkolną katechezą. Trzeba szukać różnych metod, aby zachęcać młodzież do tej pięknej służby. Odpowiednia formacja, otwartość i zaangażowanie opiekuna oraz współpraca z rodzicami może przynieść bardzo dobre owoce w rozwoju życia duchowego młodych ludzi, a także sprostać kryzysowi powołań kapłańskich.